

Redacția și Administrația:
Strada Timișorii Nr. 7.

TELEFON
interurban, local și comitatens
Nr. 20.

Adresa telegrafică:
„DRAPELUL“ Lugoj.

→ Manuscrise nu se înapoiază. ←

Scrisori nefrancate se refuză.

DRAPELUL

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NATIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

APARE:
MĂRTI, JOI și SĂMBĂTĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor.
pe 3 luni 2 cor. pe 6 luni 6 cor., pe
anul întreg 12 cor.; pentru România
și statele uniunii postale: 20 franci
pe an.

INSERTIUNILE
se acordează conform tarifului.
Un număr singular 10 bani.

Lugoj, 2/15 Iunie 1905.

O filă din durerile trecutului nostru ne reîmpropătează în memorie *serbarea dela Csátád*, care a avut loc Luni a doua zi a Rusaliilor gregoriane, cu ocaziunea desvălirii monumentului poetului german Nicolau Lenau, născut acum o sută și trei ani în acea comună-colonă germană din Torontalul nostru.

Ne reîmpropătează urgia dominațiunii semilunei, care mai bine de un veac și jumătate a stors și jefuit aceste văi și plaiuri hărăzite de Dumnezeu cu bogății nesecate; ne reîmpropătează gloria armelor lui Eugen de Savoya, care a curățit țeara de Turci, și ne reîmpropătează nenorocitele veleități politice ale curții vieneze, care considerând teritoriul eliberat ca teritoriu cucerit, în loc să-l dea populațiunii băștinașe, a adus coloni germani din meleaguri depărtate, ca să formeze cheagul germanizării artificiale a părților acestora ale patriei. Paginilor de durere din dominațiunea Turcilor au urmat paginile de durere ale stăpânirii germanizatoare și bietul popor băștinaș a exclamat — după mărturia istoricilor — că mai bună i-a fost jefuirea Turcului decât sila Neamțului.

Puterea de viață a poporului băștinaș a rezistat tuturor vicisitudinilor; colonii aduși din mari depărtări cu mari beneficii nu și-au putut însă împlini chemarea politică. Conștiința apartinerii lor la marele popor german s'a stins cu încetul, interesul material care i-a

condus încoace «ubi bene ibi patria» i-a robit cu totul și astăzi, deși în mare bunăstare materială, tocmai descendenții acestor coloni dau contingentul cel mai mare al emigranților la... America.

Istoria acestor colonii ar putea fi de învățătură pentru toți acei cari cred și speră, că prin colonii străine în limbă și lege de poporul băștinaș pot da pământului alt colorit etnografic.

Și în mijlocul colonilor torontaliani, în comuna Csátád — deși nu din coloni, ci din o familie de funcționar cameral austriac — s'a născut poetul german Lenau, geniu nenorocit, ale cărui versuri melancolice s'gduie și astăzi inimile cetitorilor.

Împlinindu-se suta de ani dela nașterea acestui clasic german a dorit evlavia germană a marelui imperiu, pe lângă multele monumente ce i-s'au ridicat în Germania, să eternizeze memoria poetului și în locul natal prin un monument.

Sovinismul dominant însă nu a văzut cu ochi buni inițiativa luată, căci nu putea admite alt monument, decât în serviciul ideii stăpânitoare pe teritoriul țerilor coroanei sfetului Ștefan. Dar neputând din considerație față de judecata lumii germane din imperiu opri ridicarea monumentului — cum a făcut d. e. față de monumentul poetului nostru Andreiu Mureșian — a luat însăși societatea maghiară la inițiativa ziaristului maghiar Eugen Rákosi lucrul în mână, ca denaturând întreg caracterul serbării să serbeze pe «maghiarul cu buze germane»,

rabile scene din viața și traiul poporului român ca sugetul acestei opere, și lasă să treacă pe dinaintea ochilor noștri mulțime din cele mai fermecătoare tablouri și caracteristice tipuri de țaran.

Opera se împarte în 3 acte cu 4 tablouri, cu următorul cuprins:

Suntem într'un sat de munte din Oltenia, cu o regiune muntoasă, din depărtare se aude picurând un izvor, ce curge din o stâncă, lângă izvor o laviță de peatră și la poala muntelui coboară un plaiu pitoresc. Aici se desfășură acțiunea. La crășma grecului Farfuridis își petrece primarul satului, George vânătorul și un țaran bețiv, Chirilă și alți munteni. Tincuța, fata crășmarului, servește oaspeții și din când în când dă în vorbă cu George, cărui îi duce dorul. Deodată apare pe bină spăriat fricosul de notar, și abia gâfâind spune c'a văzut în codru un urs, de frica căruia fugind și-a pierdut teancul cu scrisori, între cari erau multe de-ale cămătarului Moș Ciocârlan, care mereu adună ban lângă ban. El are o nepoată: pe Florica, în jurul căreia se desfășură apoi întreagă acțiunea. Florica e Ileana Cosinzeana satului, e frumoasă, bună și harnică. Unchiul ei e un ursuz răutăcios și cămătar de cea mai rea specie. În el se concentrează iubirea fără limite a banului, și toate însușirile unui parvenit, acclimatizat între munteni, al cărui

ceea-ce a avut de urmare că nime din toată Germania — unde este viuă memoria lui Lenau — nu a luat parte la serbarea cu ascuțit șovinist.

Mai bine ne caracterizează acest ascuțit următorul pasagiu din discursul festiv rostit la desvălire de secretarul Academiei maghiare Dr. Gustav Heinrich:

«Națiunea maghiară nu a fost nici când intolerantă față de numărul și cetățeni cu buze străine. Dacă ar fi așa nu ar mai fi naționalități în patria aceasta și nu s'ar mai putea provoca la drepturile lor particulare. Dacă dorește statul maghiar, ca fiecare fiu al țerii să-și însușească limba statului, nu o face aceasta din intoleranță, ci în interesul cetățenilor și în interesul propriu, ca fiecare capacitate fără limite să stea la dispoziția țerii și fiecare capacitate să se poată afirma în toate direcțiile în această patrie. Dacă-l serbăm deci pe Lenau nu este de lipsă a face din el altceva, decât ceea-ce a fost: maghiar cu buze germane, demn de iubirea noastră, stima și recunoștința noastră în cea mai mare măsură».

N'avem motiv a deschide polemică cu secretarul Academiei maghiare, ai cărui părinți încă par a fi fost «Maghiari cu buze germane», ca și ai celui alt orator festiv dela Csátád Francisc Herczeg recte Herzog, căci cuvintele aceste au fost cu anumită tendință rostite în limba germană către descendenții colonilor germani din Csátád, al căror

principiu: «Aur mândru și argint îți fac traiul scump, plăcut», e mai presus de toate considerațiile.

Florica iubește din tot sufletul pe ciobănelul Stan (tenoristul Stefanescu din București), care, de când duce dorul Floricei, paște turma mereu pe lângă căsuța Floricei.

Moș Ciocârlan face însă târg cu bețivul de Chirilă — care singur știe originea și taina galbenilor lui — și îi promite mâna Floricei cu o zestre de 20 galbeni.

Florica refuză, adânc mâhnită, pe Chirilă și iubește și mai mult pe Stan. Moș Ciocârlan o alungă dela casă. Ea fuge în codru desperată. Mai pe urmă o primește în casă Sanda, soția primarului. Chirilă văzând, că n'a putut reuși cu târgul zestrei, îmbată pe Moș Ciocârlan și-i fură desagiul cu galbenii și-i ascunde în codru la rădăcina unui copac. În codru tocmai se ținea vânatoare după ursul văzut de notar. Aici e interesant tabloul, în care vedem pe notar și pe grecul Farfuridis înarmați din creștet până în tălpi cu cuțite, pistoale și pușcă, pitulați în dosul unei stânci nu cumva să dea ursul tocmai de ei. Acum ajunge în codru și Florica (dna Lucia Cosma), pornită în lume, și Tincuța (Delia Olariu), care auzind de fuga Floricei, aleargă ca ș'o aple. Paserile și cucul cântă. Inima Floricei vrăjită de dor și cernită de durere, doinește și ea. Urmează apoi un quartet cântat de Florica, Tincuța, notarul

gros nici astăzi nu știe o boabă unguerește.

Iar dacă acești cetățeni ai Ungariei, ai căror strămoși au fost aduși încoace să ne germanizeze, se simt bine astăzi când sunt puși în serviciul maghiarizării, noi n'avem nici să-i deplângem și nici să-i ocărîm.

Evoluțiunea istorică își va face cursul seu firesc fără privire la meșteșugirile celor ce nu se pot împăca cu starea firească a lucrurilor.

Și tocmai sub acest raport ne seamănă mult monumentul dela Csátád, ridicat lui Lenau, cu un monument la mormântul germanismului în Banat.

Am rezistat urgiei turcești, am rezistat silei nemțești și vom rezista și mai departe, apărându-ne limba și naționalitatea, căci noi nu suntem aduși de vânturi încoace, ci popor de băștină, răsărit din acest pământ, care este leagănul naționalității noastre.

Pe lângă limbă și lege ne-am apărât cu sfințenie patria și o vom apăra și mai departe, dar nu ca cetățeni «cu buze străine», ci ca Români credincioși patriei, tronului și individualității proprii naționale.

Multe vânturi aspre ne vor mai bate și prin grele cercări vom mai trece, vom resbi însă prin toate, căci menițiunea noastră este să fim ca Români element de ordine în patrie și sentinelă a civilizațiunii în Orient!

Călamar (dl Borcia) și Farfuridis (dl Ganea) de o frumusețe rară.

George vânătorul vede din locul de pândă: unde ascunde Chirilă banii furați ai lui Moș Ciocârlan, care după ce rămâne sărac și aproape nebun de năcaz, la imputările primarului și tuturor consătenilor se căiește că a alungat pe nepoata sa în lume. Florica tocmai sosește reîntoarsă din codru și tot ea cere ertare dela unchiul seu. Stan, iubitul Floricei, încă roagă pe Moș Ciocârlan să erte pe Florica și să i-o dea de soție, că ei apoi vor grijă de el toată viața lui. Moș Ciocârlan are muștrări de conștiință și după o luptă sufletească își descarcă și destăinuște secretul comoarei furate, spunând, că galbenii nici nu erau ai lui, ci ai Floricei, lăsați de tatăl ei în grija lui, ca înmulțindu-i și păstrându-i să-i dea Floricei ca zestre. În acest moment sosește în fuga mare George vânătorul cu desagiul cu galbeni ai lui Moș Ciocârlan furați de Chirilă și găsiți în codru. Moș Ciocârlan văzând desăguit, iese din fire de bucurie, uită că a descoperit secretul și vrea să fugă cu banii regăsiți. E oprit de săteni. Cade în genunchi și cere ertare. Florica cu Stan îl ridică și ei primesc binecuvântarea lui Moș Ciocârlan. Tincuța încă își capătă de soț pe George viteazul, care a împușcat ursul.

Toată acțiunea dramatică e des-

FOIȚA „DRAPELULUI“

„Moșul-Ciocârlan“ la Sibiu.

— Impresii și reflexii —

De Mugur.

== Foiță originală a «Drapelului». ==

Uitatul popor român, ce-și muncеște forțele în zilnicile sale lupte sociale și politice, i-s'a arătat în zilele acestea un curcubeu frumos, plin de culori vii, pitorești, ca să-i împrăștie pe un moment măcar norii îngrămădiți asupra sa și să-i arate la poalele unui munte din Oltenia o fântână bogată în izvoare de inspirație, și plină de sentimente nobile, cari zac în firea și sufletul țaranului român.

Această fântână nesecată e însăși viața unui modest popor dela sat, iar curcubeul înzestrat cu tricolorile noastre naționale e opera populară a dlui Tudor cavalier de Flondor, numită «Moșul-Ciocârlan».

Din această fântână fermecată de duiosul glas al doinei s'a adăpat «Moșul-Ciocârlan», din ale ei izvoare a prins viață, ca să nu mai moară.

Autorul a conceput cele mai admi-

Criza. Pe astăzi se aşteaptă sosirea ministrului president Tisz a la Viena, ca să primească absolvarea definitivă. Luni, a doua zi de Rusalii gregoriane a fost primit baronul Fejérváry în audienţă de Maj. Sa şi se susţine, că e deja ministru president numit. Ba chiar şi cabinetul nou se consideră de format gata în modul următor: Preşidiu, finanţe şi a latere br. Geza Fejérváry, interne: Iosif Kristóffy, apărarea ţării: Generalul Bihar, comerţiu: Ladislau Vörös, agricultură: Andreiu György, culte: George Lukács, iustitie: Bertalan Lányi, pentru Croaţia: Stefan Kovacsevics. Prezentarea noului cabinet în dietă se aşteaptă pe Luni sau Marţi.

† Arhiducele Iosif.

Marţi dimineaţa la orele 6 şi 25 minute a murit la Fiume arhiducele Iosif, care a fost considerat ca reprezentant al liniei maghiare a Casei de Habsburg-Lotharingia. Încă de astă toamnă eră bătrânul arhiduce grav bolnav şi starea lui eră uneori aşă de critică, încât părea inevitabilă catastrofa. Dar organismul vânjos al arhiducelui a rezistat boalei până acum, când boala i-a consumat puterea de viaţă şi a provocat moarte.

Înmormântarea arhiducelui Iosif va avea loc la Budapesta, unde va fi transportat dela Fiume cadavrul. La înmormântare va lua parte şi Maj. Sa Împăratul şi Regele nostru.

Arhiducele Iosif s'a născut la Pöjón în 2 Martie 1833, a împlinit deci 75 ani. Tatăl seu a fost palatinul Ungariei Iosif. Dejă în etate de 12 ani a început cariera militară. Când eră de 20 ani eră dejă major la regimentul 3 de dragoni, apoi la regimentul 60 de infanterie. La etatea de 21 ani a avansat la rangul de subcolonel, la 22 ani colonel şi proprietar al regimentului 37 de infanterie, la 27 ani general-maior. În această calitate a comandat o brigadă în războiul cu Prusia pe câmpiile Boemiei şi s'a distins în mai multe lupte prin vitejia şi curajul seu. După războiul a fost decorat de Maj. Sa şi numit comandant de divizie la Linz.

Reorganizându-se armata ţerii şi formându-se armata teritorială, arhiducele Iosif a fost numit la 1868 comandant suprem al honvezimei, în care calitate a rămas până la moarte, fiind numit la 1874 totodată şi general de cavalerie.

Arhiducele Iosif a petrecut mult timp la Chişineu, unde are moşii extinse şi unde a venit adeseori în atingere cu poporul român, pentru care avea deosebită simpatie.

voltată foarte natural şi conform psihologiei poporului român.

Moş Ciocârlanul e jucat cu multă pricepere şi isteţime de dl Greg. cav. de Pantazi, care în caracterizarea cămătarului ne-a descoperit un talent nu de diletant, ci de un desăvârşit actor.

În rolul Floriceii vedem pe dna Lucia Cosma, bine cunoscută publicului nostru, al cărei cântec melodios şi plin de farmec ne făcea să invidiam pe fericitul ciobănaş Stan. D-Sa are un temperament şi o şcoală, care a stors frenetice aplauze. Jocul la început i-a fost cam rece şi fără viaţă, dar la a doua şi a treia reprezentare ne-a încălzit pe toţi, şi mai ales şi pe bietul Stan, care în ultima reprezentare a jucat rolul ciobanului cum nu se poate mai bine. Dl Stefanescu ne-a dovedit, că a studiat serios psihologia poporului român, cunoaşte individualitatea lui şi mai ales ştie să ne prezinte foarte potrivit pe ciobanul dela munte, vărsând în fluierul seu tot farmecul dorului şi focul dragostii. E un liric cu o şcoală italiană. Vocea-i cam slabă, dar pronunţată.

Opera, ca concepţiune, cuprinde în sine toate nuanţele caracteristice ale individualităţii etnice a poporului român, iar ca compoziţie e o artistică şi armonică încopciare a celor mai gingaşe motive dramatice din muzica noastră populară.

În literatură arhiducele Iosif s'a făcut renumit prin faptul, că a învăţat limba ţigănească şi apoi a scris gramatica limbei ţigăneşti, pe care a editat-o apoi Academia maghiară sub titlul: «Romane Sziklaribe Csibákero». Peste tot arhiducele Iosif s'a ocupat mult de viaţa Ţiganilor, pe cari a voit chiar să-i colonizeze, să-i îndemne la viaţa statornică şi la muncă sistematică, dar fără rezultat.

Arhiducele Iosif s'a căsătorit la 1864 cu principesa Klötilda de Saxa-Koburg-Gótha. A avut 7 copii, din cari 3 au murit. Fiică-sa Maria Dorothea e măritată după ducele Filip de Orleans. Fiul seu arhiducele Iosif August s'a însurat cu principesa Augusta de Bavaria şi locuieşte de prezent în castelul regal din Buda.

Dreptul public ungar

= Reflexii politice din voiagiu *) =

De Dr. George Jellinek,
Profesor la Universitatea din Heidelberg.

În feriile aceste de Paşti m'a condus calea cătră sud şi prin întreaga lăţime a Monarhiei austro-ungare, dela Teschen peste Budapesta şi Fiume la Cattaro. Voiagiul acesta mi-a oferit ocazia neuitată de a face comparaţiuni reflexive între trecut şi prezent, între tendenţe stinse şi stabile, între stăruinţe şi experienţe. Neschimbăte mi-s'au prezentat, ca şi înainte de aceasta cu mulţi ani, contrastele ce se combat. E schimbată însă metoda şi ţinta luptei ce devine tot mai vehementă, ear pacea — dorită odată de o generaţiune anterioară — nu este nicăiri de găsit.

Este o apariţie extrem de remarcabilă, că în toate luptele mari politice în şi dintre state ale timpului mai nou invoacă partidele combatante neconţinut dreptul în ajutor. Fie că-i zicem revoluţiune, înaltă trădare, lovitură de stat, călcarea de pact, ori altfel, cei-ce conduc asemenea acţiuni, cooperatorii şi cei-ce câştigă din aceste, totdeauna au susţinut a avea drept de a lucra astfel şi anume cel mai sublim drept. Unii au dreptul săpat în inimile omeneşti: dreptul naturii, ceilalţi dreptul divin al Regilor ori dreptul suveranităţii, alţii ear au preamărit ca scut şi adăpost în lupta istorică nou descoperitul drept al naţionalităţii. Fără considerare la învăţătura străveche, că dreptul este identic cu puterea şi că prin urmare veritabilul detentor

*) Datat din Iunie 1905 şi apărut în Nr-ul din 11 Iunie al ziarului vienez «N. F. Presse».

Dl Tudor cav. de Flondor a pătruns toată jalea codrului, tot dorul văilor, şi în duetele Floriceii şi Stan ne înduioşăm de dragostea idilică a Românilui exprimată în cele mai dulci melodii.

Din viaţa ţerănimeii dela sate autorul scoate în relief «claca» cu toată veselia tineretului, momente din traiul poporului din Oltenia, ne înfăţişează tablouri încântătoare, jocuri româneşti: «Sârba», «Hora» şi «Căluşerul» şi mai presus de toate în diferitele costume ne arată bogăţia de colori a pitorescului port ţerănesc.

Observăm însă şi unele scăderi, mai mult însă de scenărie. Actul de gelozie în decursul baletului, ar putea rămânea cu totul afară, căci nu corespunde de loc realităţii şi nici din punct de vedere estetic nu ne-a încântat privirea. Moş Ciocârlan stă prea îndelungat cu spatele cătră Florica, când îi cere milă şi îi cade în genunchi, astfel că ne prezintă un tablou de tot curios.

Aceste cusururi însă n'au detras nimic din valoarea operei. Publicul a fost încântat şi entuziasmat. Dl Tudor cav. de Flondor de repeţite ori a fost reclamat pe bină, şi aplauzele nu mai încetau. Piesa şi muzica D-Sale au stărnit în noi adevărată revoluţie de sentimente.

Reuniunea de muzică i-a oferit dlui Flondor o cunună de lauri vărsată în argint.

al puterii este şi adevăratul posesor al dreptului, nu numai că cei slabi invoacă neconţinut ajutorul dreptului spre a se întări, ci chiar şi cei tari pretind să li-se recunoască natura de drept a pretenţiilor lor. Dreptul este chemat să dea factului suprema sancţiune: postulatul acesta se susţine nedeleabil într'o epocă, care încearcă a deduce întreaga istorie din lupte întevite şi brutale de clase şi rasse şi care a declarat războiu ideologiei.

Şi în frământările interioare, cari divizează Austro-Ungaria, revine indicării dreptului un rol foarte însemnat. Negreşit nu ideea de drept este invocată, ci dreptul istoric este scris pe steagul partidelor combatante. Nu lupta pentru ceva nou, ci un drept vechiu susţin Cehii a afirmă, când reclamă dreptul lor public boem; federalişti şi centralişti în Austria au baza lor particulară de drept public, care se reduce pentru cei dintăiu la Diploma de Octombrie, pentru ceştialalţi la Patenta de Februarie. Cu totul altfel se afirmă însă invocarea dreptului în luptele până acum biruitoare purtate dela 1860 încoace de Maghiari contra Austriei.

Îndată ce pui piciorul pe pământul Ungariei rămăi surprins auzind dreptul public în gura tuturor. Un popor de cunoaşcatori ai dreptului public! Înţelepciunea de drept public se predică acolo pe strade, în restaurante şi în compartimentele trenului. Cea mai mare chestiune de zi în gura tuturor. Şi fiecare ştie îndată să-şi sprijinească părerea şi dorinţele sale cu teze incontestabile ale dreptului public ungar. Acolo, în Ungaria, am auzit, că naţiunea creează legile şi că Regele trebuie să se plece înaintea voinţei naţionale pronunţate prin parlament; drept de sancţiune nu-i acordă constituţiunea. Mai departe, că articolul de lege XII din 1867 este necorect tradus nemţeste, că textul autentic este cel maghiar şi din acesta rezultă limpede ca soarele totul ce este de dorit. Că acest articol de lege este lege ungară şi poate prin urmare fi modificat de Ungaria după plac; că legătura susţinută de contrari în forma unui pact dintre legislaţia ungară şi celelalte ţări ce stau sub guvernul M. Sale este o nălcire de drept public. În ori-ce moment se poate desface Ungaria de limitările ce şi-le-a impus însăşi prin lege.

Dacă întrebă însă, că unde te poţi orienta mai de-aproape asupra acestui miraculos drept public ungar, rămăi — durere — fără răspuns satisfăcător. Literatura nu vine întru ajutor aceluia, care nu cunoaşte limba maghiară. Deşi există în limbile universale vre-o câteva scrieri neimportante, scurte şi superficiale despre referinţele de drept ale Ungariei, de natură statistică ori politică, la cari se mai adaugă articoli de ziare şi reviste, mai mult sau mai puţin de natură polemică, prima şi voluminoasa expunere a dreptului de stat ungar a apărut deabea în preajma transacţiei dela 1867. E a treia ediţiune a opului scris în trei volume de «consilierul ces. reg.» şi profesor la universitatea din Budapesta Anton de Virozsil despre dreptul public al Ungariei. Autorul patriotic a fost în aşă măsură pătruns de mărimea materialului seu, încât aproape întregul op este tipărit în text spaţionat. Şi cu ce fantazie vie a ştiut acest om de treabă să transpire poeticeşte materialul sec! E mişcător, când Virozsil descriind încoronarea Regelui (tom I pag. 321 şi sequ.) zice, că «mulţimea aclamantă a poporului» are să încunjure pe Rege şi că presidentul camerei are să lase «mulţimeii ca pradă» pânza roşu-alb-verde, care acopere calea conductului regal, ba cere ca dimpreună cu Regele, baronii şi magnaţii, «să se avânte pe şerete scumpe ale cailor curagioşi şi toţi episcopii în pontificalibus». Dar cartea aceasta folositoare pentru cunoaşterea stărilor de mai înainte este cu totul învechită şi nu nespune absolut nimic despre prezent. Cine doreşte să cunoască prezentul poate să-şi ajute numai cu excelenta ediţiune a lui Gustav Steinbach a legilor constitutive ungare, deşi trebuie să fie pregătit la excepţiunea din parte maghiară — necontrolabilă pentru cei-ce nu cunosc

limba maghiară — că traducerea nu este corectă.

Din o parte aud profesându-se teza, că dreptul public ungar se deosebeşte de cel al tuturor statelor continentale prin aceea, că Ungaria nu posedă constituţiune scrisă, nici codice al legilor sale fundamentale şi că în privinţa aceasta este pandantul Angliei. Dar din dreptul englez şi-au împrumutat de două sute ani popoarele continentului prototipul instituţiunilor dorite. Cât de extinsă este literatura despre dreptul de stat al Angliei în toate limbile universale! Secretele dreptului englez nu zac ascunse în tezele sale, pe cari le-a lămurit o ştiinţă bogată a istoriei englezeşti pline de peripeţii, ci în arta grea de a le pricepe în schimbările particulare, condiţionate — pe lângă stabilitate — prin situaţia socială a fiecărei epoci, pentru a determina obârşia şi cursul fluviului puternic, care parcurge viaţa politică a marelui popor inzular.

Dreptul soră din ost însă undulează neînţeles în întunerecul unei limbi neprictepute de cealaltă lume.

(Mai urmează).

Scăpaţi de robie.

— Inaugurarea şcolii profesionale la M.-S.- George —

Zi de mare însemnătate, care va rămânea memorabilă, a fost ziua de serebare din 26 Mai a. c. st. v. a Înălţării Domnului nostru Isus Hristos pentru Români gr.-or. din M.-S.-George şi Berecuiţa, sfîntindu-se în această zi şcoala de nou zidită din partea Românilor din aceste comune în M.-S.-George, despărţiţi de cătră Sârbi şi afiliaţi la parohia din Birda sub administrarea M. On. dn. preot Ioan Mărgineanţu, prin decusul P. S. Sale dlui Episcop Nicolae Popea şi al Ven. Consistoriului diecezan din Caransebeş la 12 Iulie 1903.

Nici 2 ani nu sunt dela despărţirea Românilor de cătră Sârbi din aceste comune şi vărîntului Ioan Mărgineanţu revine meritul acestei mari serebări a scăpării din robie, căci se ştie că după despărţirea de cătră Sârbi, Români nu aveau măcar 1 ban de tămăie şi eată preotul harnic prin apeluri bate la uşile binevoitorilor neamului nostru românesc, şi astfel se adună un capital frumuşel de bani; se pune cu cuvinte blânde cătră popor îndemnându-i a contribui cu dinarul lor spre a le zidi o casă, care să fie pentru ei isvorul nesecat din sf. Evanghelie. Poporul contribuie cu bunăvoinţă şi azi capitalul este depus în şcoala nou zidită în preţ de 4000 coroane. Serebarea a fost un moment înălţător de inimi pentru toţi, cari au luat parte.

La orele 8 dimineaţa soseşte P. On. dn protopop Ioan Pepa şi descinde de-a dreptul la şcoala nou zidită, unde tot poporul din M.-S. George şi Berecuiţa în frunte cu iubitul lor preot I. Mărgineanţu îl primeşte între strigăte de «să trăiască». Se începe de loc sfîntirea şcolii celebrând P. On. dn protopresbiter Ioan Pepa, M. On. D. preot I. Mărgineanţu şi On. dn adm. Adrian Iancovicidin Opaţia. Sponsorile le-a cântat precis corul mixt nou înfiinţat sub conducerea tinărului harnic învăţător George Usonescu de aci. După stropirea şcolii cu apă sfîntită P. On. dn protopop Ioan Pepa ţine poporului o cuvântare instructivă zicându-le, că banul jertfit din partea lor pentru zidirea acestei şcolii este ban dat cu camătă, având acest capital depus în această zidire a produce o recoltă de înaintare în religiozitate, moralitate şi ştiinţă, pentru mlădiţele ce se vor cultiva în tr'ansa, indeamnă apoi poporul a pune umăr la umăr şi a pleca cu scumpătate la biserică şi şcoală, căci aceste ne sunt unicul razim şi stălp apărător.

În predica sa a relevat dl protopresbiter şi neperitoarele merite ale părintelui Mărgineanţu pentru şcoala şi biserică.

După actul sfîntirii a urmat apoi examenul, care a succes pe deplin dovedind tinărul dar harnicul învăţător George Usonescu, că este la culmea chemării sale. În calitate de comisar a

azistat la examen dl Ioan Marcu, primarul Bocșei montane.

Seara la orele 6 a fost cina comună servită într'un cort construit din frunză verde în curtea școlii, la care au luat parte vre-o 100 persoane. Seria lungă de toate a scos la iveală în mod în- suflețit importanța mare a zilei.

După banchet a urmat în sala școalei concertul cu programul publicat în Nr.-ul 59 al ziarului «Drapelul», care a succes pe deplin. Laudă și reverință st. dn învățător George Usonescu care a condus concertul. Încheerea zilei a fost petrecerea dansantă. Vrand nevrând la vibrațiunile coardei lui Iancu din Morava, toți s'au pus la hore, ardelenе, pe picior, de doi și lugojene.

Zi de veselie, bucurie și însuflețire pentru poporul desrobot de sub jugul apăsător al bisericiei sârbești.

„Adevărul“.

Convocare.

În sensul §-lui 41 din statute convocăm adunarea generală a despărțământului Timișoara al «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român» pe 25 Iunie st. n. la 3 ore după amiază în Timișoara-Fabric în sala otelului «3 roze».

Obiectele adunării:

- 1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul anual al comitetului.
3. Cenzurarea socoților.
4. Stabilirea bugetului pe anul viitor.
5. Alegerea a 2 delegați la adunarea generală a Asociațiunii.
6. Pertractarea eventualelor propuneri.

Timișoara, la 6 Iunie 1905.

Direcțiunea despărțământului.

Războiul ruso-iaponez.

Nouă victorie japoneză.

Se anunță în mod oficial, că la 9 Iunie n. Iaponezii au alungat pe Ruși de pe dealurile ce se află spre nord dela satele Liangnikuan și Nankengeng (în Mangiuria) și au ocupat pozițiunile rusești. În aceeași zi Iaponezii au ocupat satele Persilipiu, Supant și Tungiatu.

În luptele, ce s'au dat, a căzut și subcolonelul rus Sulsitenko.

Se speră, că în curând va avea loc luptă mare. Armata japoneză înaintează spre Kirin. Se știe, că mareșalul japonez Oyama are armată de 600.000 oameni.

Armistițiu.

Ziarul englez «Standard» anunță, că între Iaponia și Rusia s'a încheiat deja un armistițiu de 6 săptămâni și despre aceasta se va da în curând notă oficială.

Probabil Rusia va încredința pe ambasadorul Rusiei la Washington Cassini și pe fostul ambasador al Rusiei la Tokio baron Rosen să înceapă pertractările de pace cu plenipotențiatii Japoniei.

Informațiuni.

Rugăm on. abonați, al căror abonament a încetat cu 31 Mai st. v., ca în interesul propriu să renoiască fără întârziere abonamentul, ca să nu fim nevoiți a le sistă trimiterea foii. După cum se știe, nu mai expediăm dela anul nou începând ziarul pe credit, căci situația noastră financiară nu ne permite aceasta.

† Principele Leopold de Hohenzollern. România întreagă jelește moartea principelui de Hohenzollern, tatăl clironomului român Ferdinand și fratele mai mare al regelui Carol al României. Când Regele Carol a primit la palat condolențele miniștrilor a exclamat cu lacrimile în ochi: «Ultima legătură, care mă mai ținea de casa părintească, s'a rupt prin moartea iubitului meu frate; acum casa mea este aici și familia mea este numai poporul român».

Înmormântarea principelui Leopold de Hohenzollern are loc mâine Sigmaringen. La înmormântare va lua parte și Regele Carol al României, apoi Regina, principele moștenitor Ferdinand și principesa Maria etc.

Inaugurarea statuei lui Lenau la Csatád Luni a doua zi de Rusaliile gregoriane a avut loc la Csatád (com. Torontal) inaugurarea statuei marelui poet german Nicolae Lenau (numele adevărat al lui Lenau a fost Nicolae Nimbach de Strehlenau), născut acum 103 ani la Csatád. La festivitățile de inaugurare guvernul a fost reprezentat prin comitele suprem Dr. Lud. Dellimanics și prin secretarul de stat Ignatie Széll. Cu ocaziunea inaugurării au ținut discursuri mai mari cunoscutul scriitor maghiar de renume Fr. Herczeg (odinioară Herzog) și profesorul de universitate Dr. Gustav Heinrich, aprefiind amândoi valoarea poeziilor lui Lenau din punct de vedere maghiar.

Hirotonire. Dl Axente Tieranu, originar din Ramna, fiul dlui paroh rom. gr.-cat. din Icloda, a fost hirotonit azi intru diacon prin P. S. Sa episcopul Lugojuului Dr. Vasile Hossu în capela episcopească din Lugoj.

Șahul Persiei în Viena. Poimâne sosește la Viena Șahul Persiei Muzaffer Eddin și va fi oaspele Împăratului Francisc Iosif I. Șahul va petrece în Viena 3 zile.

Emigrarea în ultima săptămână. În săptămâna trecută au sosit la New-York 3329 emigranți ungureni și anume: 838 Maghiari, 1512 Slovaci, 540 Șvabi, 395 Croați și 44 Români. Dintre emigranții români 2 s'au așezat în statul New-York, 4 în Pennsylvania, 33 în Ohio și 5 în New-Yersey.

Din Macedonia. Românii din Scopia (Macedonia) au cumpărat un teritoriu mare în centrul orașului, pe care teritoriu voesc să zidească o biserică și o școală românească. — În Crușova se zidește în vara aceasta o școală română după sistemul cel mai modern.

Ruga parohiei române gr.-cat. din Lugoj, ce avea să se țină în prima și a doua zi de Rusali, s'a amânat pe timp nehotărît din cauza trecerei la eternitate a arhiduceului Iosif.

Serate de-ale meseriașilor români. Joi în 25 Mai n. Reuniunea sodalilor români din Sibiu și-a ținut a 5-a serată literară, la care au participat cam 100 persoane.

Reprezentatiune teatrală în Recița-mont. Reuniunea română de cântări și muzică din Recița-montană arangează Duminecă la 18 Iunie n. 1905, în localitățile «Casinei române», reprezentatiune teatrală cu următorul program: Pentru a doua oară: «Noaptea lui sft. George», comedie populară intr'un act, cu cântece și joc, de Alexi. Muzica: N. Ștef. «Ce face drașul la rugă», o glumă nesărată. Urmează dans. Începutul la orele 8 seara. Prețul de intrare: Membrii reuniunii au cu familiile lor intrare gratuită. Nemembrii solvesc: rangul I de persoană 1 cor. 20 bani, rangul II de persoană 1 cor., loc de stat 60 bani. Bilete de intrare se capătă la ospătarul S. Cioran și seara la cassă.

Atentat mortal contra ministrului-president al Greciei. Un Grec cu numele Gherakoris a strâpuns alaltăeri cu cuțitul pe ministrul-president al Greciei Deliannis, pe când acesta mergea la cameră. De atunci ministrul, om de 79 ani, se află în agonie și în fiecare oră i-se așteaptă sfârșitul. Motivul atentatului nu e cunoscut. După agonie de mai multe ore ministrul a murit.

Nou soi de țigarete. Direcțiunea monopolului tutunurilor aduce la 1 Iulie în circulație nou soi de țigarete cu numele «Duna». Precum se spune, noua țigaretă e plăcută la fumat, deși costă numai 1 crucer (2 bani).

Mișcarea populațiunii în April. În April s'au născut în Ungaria și Croația-Slavonia 61.761 prunci vii și au murit 51.535 indivizi. Astfel populațiunea s'a sporit cu 10226 indivizi. Numărul nașterilor e numai cu 700 mai mare ca în Aprilie anul 1904, ear numărul cazurilor de moarte e cu 7200 mai mare decât în Aprilie a. tr.; astfel sporirea

populațiunii a fost în Aprilie 1905 cu 6500 mai mică decât în Aprilie 1904. Dintre comitate mai mare a fost proporția nașterilor în com. Ugocia, mai mică în com. Caraș-Severin.

Motivare interesantă. Un domn s'a împedecat în covorul de pe coridorul unui hotel de primul rang din Budapesta. Covorul fiind găurit în mai multe locuri, domnul a căzut la pământ și a spart o fereastră mare. Societatea de asigurare a părît pe domnul nostru și curtea cu jurați l-a condamnat să plătească jumătate din prețul ferestrei sparte, adevă 30 cor., pentru că n'a fost destul de precaut. Condamnatul a apelat și tribunalul comercial din Budapesta a schimbat sentința, respingând petiutul societății de asigurare. E interesantă motivarea tribunalului: «Chestiunea e: se poate aștepta dela cineva, care merge pe coridorul unui hotel de primul rang din Budapesta, ca să se uite la găurile din covor, ca nu cumva să se împedeco în ele și apoi să spargă fereastra? Deoarece astfel de grije și precauțiune nu putem dela nimenea aștepta, e clar că părîtul nu e vinovat de neprecuțiuni la spargerea ferestrei. Deci nu poate fi judecat să plătească paguba».

Emigrarea în April. În luna April a. c. s'au liberat în Ungaria (fără Croația și Slavonia) 17.525 pașapoarte, pe când în April 1904 numai 8221. Dintre pașapoartele liberate 12.229 au fost pentru America, 1350 pentru România, 1020 pentru Germania. Cele mai multe pașapoarte au fost liberate în comitatul Bacica, cele mai puține în comitatul Jász-Nagy-Kun-Szolnok.

Căsătoriile în luna April. În April a. c. s'au încheiat 4973 căsătorii, numai jumătate atâtea, câte s'au încheiat în April 1903. Cauza este, că postul cel mare a ținut și în luna April. Din cele 4973 căsătorii 917 au fost mixte. Căsătorii între creștini și Ovrei au avut loc 45, și anume în 23 cazuri a fost mireasa, iar în 22 cazuri ginerile de religiunea izraelită.

Vice-consul ucis. Arabii au ucis în Masagan (statul Marocco) pe vice-consulul Angliei, Austro-Ungariei și Daniei, cu numele Madden, după ce l-au jefuit. Soția vice-consulului a fost grav rănită. Reprezentantul Austro-Ungariei și al Angliei au trimis Sultanului de Marocco o notă energică cerând prinderea și pedepsirea severă a criminalilor. Ucigașii au scăpat cu fuga.

Concert în Dobra. «Reuniunea română de cântări din Orăștie» arangează în Dobra la 18 Iunie st. n. (prima zi de Rusali) în pavilionul de vară dela otel «Husariu» concert cu binevoitorul concurs al artei de violină dșoara Adelina Pizo și al dnei Victoria Dr. Erdélyi. Program: 1. a) «Sfânt, sfânt», b) «Bălcescu murind», coruri mixte de G. Dima. 2. a) «Ave Maria» de Schubert, b) «Serenade» de V. Herbert, p. violină și acompaniare de pian. 3. «Răsunet dela Crisana», cor mixt cu solo de I. Vidu. 4. a) «Dorul», cor mixt de I. Mureșan. b) «Cucule cu peana sură», cor mixt de G. Dima. 5. a) «Hora Severinului», b) «Mândruliță de demult», coruri mixte de G. Dima. 6. «Balada» și «Polonaise», de Vieuxtemps p. violină și acomp. de pian. 7. a) «Sărmană frunză», b) «Ră-năi sănătoasă», coruri mixte de G. Dima. 8. «Dorul Ardeleanului» cor mixt cu soli de A. Popovici. Începutul la orele 8 seara. Venitul curat e destinat pentru scopuri culturale dobrene. După concert urmează dans. Dacă din întâmplare cineva n'a primit invitare și ar dori să ia parte la acest concert, este rugat a se considera invitat pe această cale.

Încă un Rothschild... a decedat. Nu de mult a murit la Paris multimilionarul Alfonz Rothschild. Acum se anunță că a murit Nathaniel Rothschild din Viena, în etate de 60 ani.

Un milion de emigranți. În decurs de un an, din 30 Iunie 1904 până în Iunie 1905 au sosit din Europa în America peste un milion de persoane. Niciodată n'au emigrat atâția într'un singur an. Numai în primele luni ale anului curent au emigrat 650.000 persoane; din aceste 182.464 au emigrat din Austro-Ungaria, 130.250 din Rusia și 102.195 din Italia. Guvernul ameri-

can va lua în curând dispozițiuni pentru țermurirea emigrărilor.

«Orfeum» în grădina «Concordiei». În frumoasa grădină a otelului «Concordia» arangează astăseară și serile următoare o societate aleasă de «Orfeum», cu puteri de rangul prim, o serie de reprezentațiuni artistice. Amintim la primul loc pe Carola van Syr, Rudolffy Fredi și directorul Alland Max. Atragem atențiunea publicului asupra acestei trupe excelente. Intrarea 1 coroană.

Știri mărunte. În Constantinopol a bântuit Luni vifor cumplit, care a aruncat în mare mai multe case. 2 gendarmi au fost uciși, 8 au fost răniți. Pașa Hassid, directorul fabricii imperiale de porțelan, s'a prăpădit în ruinele casei sale dărimate de vifor. — Tinărul avocat Dr. Elemér Szentirmay din Neoplanta, emigrat la America, s'a sinucis, aruncându-se în cataractul Niagara. Cauza sinuciderei a fost amorul. — În Montan (districtul Marienburg) 10 muncitori au ars în focul, ce s'a iscat acolo. — În luna Mai s'a plătit direct în cassa statului cu 320.064 cor. 3 bani mai puțină dare ca în Mai 1904, ear în cassa capitalei țerii s'a plătit în Mai a. c. cu 1,265.995 cor. 33 bani mai puțină dare, decât în Mai 1904. Aceasta din cauza «ex-lex»ului.

Cu 1 Iunie 1905 st. v. s'a deschis nou abonament la ziarul «Drapelul» cu prețul indicat în capul foii.

VARIETĂȚI.

Din minele de diamant din Africa-sudică se fură în fiecare an diamante în valoare de 2% milioane cor.

Influița petrolului asupra frumșei. Cei mai frumoși obraji au oamenii cari lucră la izvoarele de petrol. Acești oameni au mult de suferit: îi ard soarele, îi udă ploaia, îi bate grindina, sunt expuși la diferite catastrofe, dar când își rad Dumineca barba și se spală frumos, au cei mai dragălași obraji: obraji în colorarea persecei. Un fabricant de cosmetice ar plăti sute de coroane, dacă un astfel de om s'ar lăsa să fie expus la vederea publicului ca reclamă pentru preparatele cosmetice ale negustorului. Unde lucrul e mai gras și mai unșuros, au lucrătorii pelea cea mai fină și mai netedă.

Cursul pietei Lugoj.

Table with columns: Marfa, greutăți, coroane, bani. Lists various commodities like Grâu prima calitate, Săcară prima calitate, etc. with their respective prices.

Dela primăria orașului Lugoj.

Nr. 4222.
ad. 1905.

Publicațiune.

Pe baza ordinațiunei ministerialui reg. ung. de agricultură Nr. 36451/1904, provoc pe toți acei proprietari, posesori sau arendatori de pământuri, cari se ocupă pe teritoriul orașului Lugoj cu sămănatul de trifoi și lucernă, că până inclusive în **20 Iunie 1905 st. nou** să însemne în mod bătător la ochi, prin pari bătuti în pământ, toate petele (vetrele) de mătăsă din sămănaturile lor de trifoi și lucernă, atât pe un an cât și pe mai lungă vreme, și vetrele (petele) de mătăsă din trifoi și lucernă să le stărpească (nimicească) conform instrucțiiei următoare:

În tablele ce se cultivă numai pe un an, și cel mai mic petec de mătăsă trebuie să se însemne în mod bătător la ochi prin un par bătut în pământ.

După ce s'au însemnat trebuiesc petecele cosite până la pământ, dar mai corespunzător scopului ar fi să se secere. Să se bage bine de seamă cât de departe se mai întind unele fire de mătăsă peste vatra secerată în trifoi și cel puțin un pas să se cosească mai departe.

Trifoiul cu mătăsă cosit cu multă băgare de seamă trebuie pus într'un sac sau strâns într'o poneavă, ce se poate bine împătură, trebuie grijit însă ca să nu se verse. Dacă mătasa n'are încă sămăntă, trifoiul astfel cosit se poate da la vite ca mâncare, în caz contrar trebuie să se ardă.

Tot în asemenea mod trebuie să se însemne vetrele cu mătăsă și în trifoaiele sămănate pe mai mulți ani. Pe vetrele cosite din astfel de trifoaie însă trebuie să se resfire după cărarea nutrețului cosit, paie în pătură, până la 30 de centimetri și să se aprindă. Pentru astfel de economi, cari au teritorii mai mari sămănate cu trifoi, e consult a stropi paiele înainte de a-le aprinde cu petrolu, ca să ardă mai bine și să folosească mai mult.

Două săptămâni după aceea trebuie să se viziteze vetrele arse, și mătasa ce se mai arată să se depărteze în sac sau alt vestmânt. Vetrele să se sape în așă chip, ca fiecare rădăcină să vină afund în pământ. Dacă după alte două săptămâni nu se mai arată trifoi cu mătăsă, în fostele vetre de mătăsă, se poate sămăna de nou trifoi. Astfel de vetre însă trebuiesc și mai târziu ținute în samă și mătasa ce s'ar mai arată trebuie să se depărteze cu trifoi cu tot în modul mai sus arătat.

Observ aci, că în caz de între-lăsare, antistia opidană după expirarea termenului mai sus expus va efeptui pe spesele întrelăsătorilor stărpirea mătasei din trifoaie și tot odată îi va pedepsi cu toată asprimea legii (art. de lege XII din anul 1894 § 95 lit. k).

Lugoj 3 Iunie 1905.

P. P. 21 (3-1).

Marsovszky,
primar.

Dela primăria orașului Lugoj.

Nr. 4628
adm. 1905.

Publicațiune.

Reprezentanța orașului Lugoj în sedința ținută în 23 Martie a. c. a decis, ca curățirea și udarea strădelor să se dee în arândă prin licitațiune minuendă și pe lângă condițiunile subșternute și ratificate prin reprezentanța opidană. În scopul exarândării se va ținea licitațiune minuendă cu oferte în scris, în **30 Iunie a. c. la 10 ore a. m.**

Reflectanții sunt poftiți a și înaintă ofertele provăzute cu timbru de 1 coroană și cu vadiu de 3000 coroane la subscrisul primar până la termenul sus indicat.

Oferte întârziate sau defectuos ajustate nu se vor lua în considerare.

Oferentul are să declare în ofertul seu, că cunoaște condițiunile detaliate.

Condițiunile detaliate se pot vedea, în decursul orelor oficioase, în cancelaria senatorului opidan al II-lea Ladislau Balogh.

Ofertele sunt a se face pe timp de 1 an.

Lugoj, la 31 Mai 1905.

Marsovszky,
primar.

P. P. 19 (3-3).

Institutul de cură naturala

BILZ

în Radebeul I. Drezda (Germania)

Sanator de rangul prim.

Bolnavi, grăbiți și cautați sănătatea voastră în acest institut condus de medici ai metodului natural de cură (Dr. med.), negreșit că veți găsi în curând și sigur mult dorita-vă sănătate.

Cereți marele și bogat ilustratul prospect, care conține și multe dări de seamă despre cure făcute,

gratuit și franco

dela Reprezentantul general:

Schmall Wien VII 3.

Red. (15-13).

Reclama

Reclama stabilă, efectuoasă și practică este suflentul factorul dator de viață al fiecărei fabrici, întreprinderi și afaceri comerciale. Cum, unde și când poți publica anunțuri mai cu efect, mai bine și mai puțin, te poți informa la

Expediția de anunturi

Iulius Leopold

Budapesta, VII, Erzsibet-körut 54.

unde se poartă grije cu deosebită cunoștință specială în mod conștiențios, punctual și efțin, de inserate și reclame în toate foile din Budapesta, din provinciă și din străinătate, precum și în calendare.

Red. (x-14).

Preliminare de spese si planuri gratis.

Dr. Constantin Ignea,

medic univ., operator, etc.

și-a început praxa medicală în Lugoj.

Orele de conzultațiune: 10—11 a. m. și 2—4 p. m.

la locuința sa din palatul institutului „Poporul“,

Piața Isabella.

Nr. 121 (x-1).

Pravul Bauer

patentat

Mijloc excelent și sigur pentru combaterea incendiilor

probat și aprobat

de autoritățile publice

se poate căpăta

în cantități mici și mari

la ferăria

Anton Haberehrn

Nr. 10 (x-45)

Lugojul-român

vis-à-vis de cafeneaua »Corso«

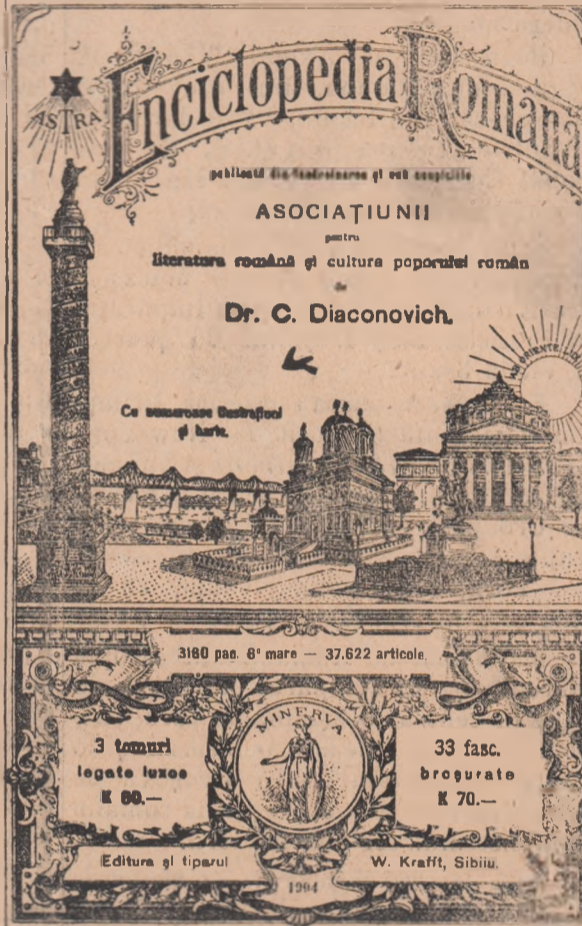
Provocare și apel

cătră on. conducere a comitatului Caraș-Severin, cătră magistratul orașenesc și cătră proprietarii de realități, etc. etc.

E supremă necesitate a aduce respectuos și conștiențios din nou aminte on. public **pravul de stins al lui Bauer**, înainte de a se întâmplă eventuale catastrofe. Pravul acesta ofere și a oferit cel mai favorabil, aprobat și eficace mijloc contra incendiilor băntuitoare.

Se recomandă fiecăruia a cumpăra acest prav. Despre modul de folosire se dau bucurosi deslușiri în localul de vânzare amintit mai sus.

Medalia de aur dela Expositia științifică din București, 1903.

Societatea de lectură »Petru Maior« din Budapesta a hotărît să vindă

„Istoria Românilor“

de Petru Maior

cu preț redus de 1 cor.

A se adresa la cassarul Societății MIHAIU ȘERBAN stud. fil., Budapesta IV. Molnár-utca 20, II, 10 A., trimițând de fiecare exemplar 1 cor. + 20 bani porto.

Red. (x-34)

„Lugosana“

institut de credit și economii ca societate pe acții în Lugoj.

Anul fondării 1889.

Capital social 300.000 Cor.

Fondurile proprii c. a. 90.000 Cor.

Depuneri spre fructificare

1.500.000 Cor.

acordă împrumuturi cambiale cu acoperire ipotecară și pe lombard cu 8%, escomptează cambii cu 3 eventual cu 2 subscrieri pe timp de 3 până la 6 luni, de ale privaților și de ale corporațiunilor cu 7-8%, primește depuneri spre fructificare fără anuț cu 4%, cu anuț 5%.

Darea după interese o solvește însuși institutul.

Nr. 8. x-30.

Direcțiunea.

Tipografia Carol Traunfellner, — Lugoj.